

Tavaszi Szezon

// Catrin, NewPlayer,
Hirota, Iskarotes

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét a tavaszi szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

FANGIRL MÓD

A kellemes tavasz kellemesen kevés animére csábított, továbbá Dokuro-channak is elfoglaltságai akadtak, így csak a július számban olvashatjátok véleményeit (pedig úgy vártam az UtaPri beszámolóját). Jó hír azonban, hogy bővültek a fanboyok, így a jövőben talán kiegyenlítettebb lesz a rovat.

Úgy érzem ez a cikk most kicsit seiyusre sikerült. Legalábbis most többet szoltam itt-ott egy-kettőről. Sajnálom is, hogy nem néztem meg gyorsan az *Age of Cocoa* eddig kijött részeit, mert ebben a rövid szösszenetben több kedvencem is szerepel. De majd egyben szeretném szezon után. Így a tavaszi felhozatalból csak négy címet kezdtem el. Talán az *OreMono* érdekel még, jó is, hogy *NewPlayer* írt róla. A későbbi oldalakon pedig érkezem egy nagyobb *Dragon Ball* ömlengéssel is.

Arslan Senki

Ezt *Hirotakával* együtt nézem és a véleményünk is elég hasonló róla. Tetszik ez a *Perzsiára* hajazó világkép, a háborús összetettebb sztori, hogy a jelenlegi futó forrását Tanaka Yoshi-ki, a *Legend of the Galactic Heroes* alkotója jegyzi és hogy Arakawa Hiro-mu, a *Fullmetal Alchemist* mangakája felel a karakterdizájnért. Ugyanakkor belegondolni is rémes, hogy ez a

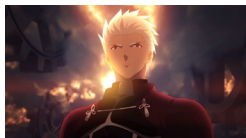

regény 1986 óta fut (never ending effektus) és csak egy újabb rövid animét kap... Na jó, 25 résznek igazából örülhetünk, bár *Hirotakával* egyet-értve ilyen tempóval szerintem sem jutnak az 1990-es OVA-nál tovább. Kár, de azért még meglátjuk, persze, ha sikeres lesz, folytatás is érkezik. Azért mégis csak jobb így, részletesebben, összeszedettebben látni a sztorit és jobban megismerni a karaktereket, a retró adaptáció ehhez képest egy kapkodós káosz. Ugyanakkor annak a dizájnnak, hangvétele, egyszerű a tálalása sokkal érettebb, komolyabb volt ennél a helyenként túl naiv és vidám *Arslan-gárda* ábrázolásánál. Persze ott is működtek a poérok és a herceg sem volt kevésbé feminin, de ilyen vonatkozásokban a régi nyer. Maga a történet amúgy nem újdonság, de hangulatával kicsit kiemelkedik a szezonos tucatdarabok közül. Az animációja lehetne jobb, a lovak mozgása és a CG csata néha különösen szemet szúr...

Vizont tetszik a zenéje, az OP és az ED is szórakoztató, utóbbit szeretem talán leginkább a szezonból. Hiányoznak a régi seiyuuk, de nagyon jókat válogattak ismét össze! *KENN* például most annyira a fülembé mászott, hogy napközben random bevillant a szövege és agyalhattam pár másodpercig, hogy vajon melyik pasi karakter/seiyuu is ő. Egyelőre ez egy egyszerű, kellően érdekes sorozat a számomra, de lehetne sokkal kiemelkedőbb.

Fate/Stay Night UBW 2. fele

Ott folytatódott, ahol télen félbe-maradt, így hozza a szokásosan szép-séges és látványos ufo-table stílusát és a faék egyszerű sztoriját ezúttal *Archer* és *Rint* kidomborítva... Továbbra is jó sorozatnak gondolom, de ennyi. Nem tartogt számomra semmi újat, semmi meglepőt, ennek ellenére olykor egész izgalmas, máskor viszont kö-zömbös. Sosem voltam nagy *FSN* fan, *Hirotaka* bőven az helyettem is. Kicsit kezd amúgy sok lenni a blablázból

benne, további gyengesége az évad-nak az OP-ED páros, amik zeneileg számomra gagyik. Örülök, hogy sokat hallhatom *Suwave Junichit* (*Archer*), de sajnós *Sugita Tomokazut* (*Gil-gamesh*) kevesebbet... *Kawasumi Ayako* hangja még mindig szép, szerethető-vé teszi *Saber* tárgyilagos személyiségét. Vizont csak most fogalmazódott meg bennem egy évek óta lappangó dolog: *Ueda Kanát*, *Rin* hangját nem kedvelem. Már-már irritál. Persze nem tagadom, jól megy a lány tsunderesé-géhez.

Várom már, hogy a sorozat végére érjünk, aztán a *Heaven's Feel*-ig újabb pihi. Jajj, talán mégsem... valamikor majd a nyári *Fate/kaleid liner Prisma* Illya évadot is beiktatom, amint készen áll rá a mahozista énem. Nem hogy a *Zerót* újránzám...

Kyoukai no Rinne

Ha ez az anime nem *Takahashi Ru-miko* mangájának adaptációja lenne, most biztosan nem írnék róla. Magyarul csak a mangaka miatt csillant fel a szemem. Az *Inuyasha* a mai napig nagy kedvencem tőle, és többször terveztem, hogy megnézem/felolvasom a régebbi műveit is (*Ranma*, *Urusei*, *Maison*), de ezek hosszúságuk miatt mindig csak halasztásra kerülnek. Most viszont itt ez a számomra kvázi

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

teljesen érdektelen és lapos szezon, amiből egy Rumiko animének szívesebben adtam esélyt. Miről van szó? Teljesen sablonos szellemek-iskola-vígjáték cuccról, kb. mint a *Gakkou no Kaidan (Bűji, bűji szellem)* vagy az *xxxHolic*. A főhős srác, Rinne, sulii mellett a szellemeket segíti át a másvilágra, ha kell meglévő és gyorsan vásárolt fegyvereit, shinigami nagyjányját, fura fejű macskáját, jövendőbelijét Sakurát és ellenlábasait pl. a Sakuráért ácsingózó Juumonjit bevetve. A történet vidám, poénos és epizodikus. Külön öröm, hogy inuyashákkal ellentétben az itteni páros kevésbé fársztó, ugyanakkor túl közömbösek is. A világ nem egyedi, de jópofa, Rinne peches jelenetei pedig elég szórakoztatóak. Ami még tetszik az az opening. Fantasztikus! Zeneileg is, képileg is, a sorozathoz is rendkívül passzol. Tehát az Arslan ending mellett ezt is nagyon szeretem. Egyelőre ez is csak huszon részes lesz, a mangája természetesen még ennek is fut, és attól tartok egy idő után ráunk a sorozatra.

Ninja Slayer

Nem szokásom Trigger címeket nézni (nem kedvelem az amcsis stílusát), a retardáltabb fajtákat (pl. mint ez vagy az *Inferno Cop*) főleg nem, de talán most megtörik a jég... Uhh, talán. Bevallom három dolog csábított erre az animére: 1. Hayami Sho szinkronizálja az egyik főszereplőt, imádom! 2. Csak 14 perc egy rész! 3. Valamit még nézni akartam... Igen, ez az a tipikus fangirl pillanat, amikor a seiyuu miatt kezdjük el követni a számunkra egyébként érdektelen sorozatot. Nézzük, volt-e értelme. Először is Hayami 6 rész alatt csak két mondatot szólt, de nyugodt vagyok és naiv, még az elején járunk... Azért a *07-Ghost* "csak azt tudom mondani, hogy TÉJ-TO KLÁJN, de azt minden részben ötször és kiváló mélységgel" szerepe után az itteni nindzsáskodása remélhetőleg jobb lesz. Ő alakítja egyébként a főhős, azaz Ninja Slayer *Li Ra h a s* ellenségét. Másodszor az anti-animáció röhej-faktora tőrhetőbb és meglepőbb mint vártam. Iga-zából az a készítőik célja, hogy az ember fejét fogva végig nevesse a részt, ami kb. sikerül is, ha kellő lazasággal és

hibbantsággal ülünk neki. Személy szerint én úgy érzem magam közben, mintha a Birdemicet nézném (aki nem ismeri, inkább ne keressen rá!), ez önmagában siralmas lenne, de itt működik a gag, továbbá Slayert nézve hozzá társul az érzéshez a sárga kazis *Kage no Densetsu* game főhőse is (ha erre még emlékszik valaki), ami számomra külön öröm. Miután sikeresen túllépünk a percnként elhangzó YEEART-okon (magyarul: JIÁÁÁ/JIÁÁÁ), a papírmásé csatákon, a gagyi robbanás effektéken, a "nindza szlér deszu - bandító deszu"-kön észrevehetjük, hogy a grafika és az animáció nagyon vegyes és változatos, minden baromságra ellenére. Továbbá, egy teljesen ne mondhatjuk az animére az összehányt jelzőt, akad egy alibi sztori is: Kenji családját kinyírta a nindzsák, így Slayerré válik, hogy kinyírhasa őket. Ennek megfelelően epizodikus a mű, részenként gyarapszik a tetelem száma, érkezik pár női karakter is, nehogy valaki elfelejtse a stúdiónál, hogyan kell szépen rajzolni... és tovább növekszik a nézőt próbára tevő agymenések száma is. Az opening tucatszám, fülbemászó hangzással és szöveggel (már akaratlanul is éneklek vele, hogy "in my brain, I'm searching for the reason why I lose my mind", blóóóó), szóval ezt is megkedveltem. Az ending zenék nem tetszenek, de jó, hogy

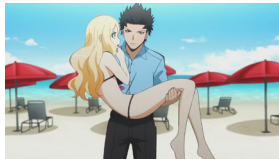
minden résznél más szól, az aktuális epizód karaktereit mutogatva.

Összegezve ezt az animét nem tartom jónak, de kimondottan rossznak se, csak elképesztően laza ökörségnek. Igazi guilty pleasure, yeart!

Enyyi tölem tavaszról, de nézzük mi maradt még a nyakamra a korábbi szezonokból.

Ansatsu Kyoushitsu

Erről nyilatkozom most a legkevesebbet, mivel csak ismételni tudom magam. A sorozat gyenge, többnyire kedves és humoros, de egyre érdektelenebb. Az osztályból még mindig csak Nagisát tudtam megjegyezni (leszámítva, hogy rémlenek az arckok), plusz az újonnan jött karaktereket, de senki se lett tetszetős. Jó pont, hogy itt is van Hayami Sho, és itt többet is beszél, a tanárok hozzák a szerethető formájukat és kb. ennyi. Az új opening sem zavar sok vizet, viszont szerencsére a kellemes endingjét meghagyták.

Dragon Ball Kai (2014), Fukkatsu no F, Super

Mi ez a sok cím? Haladjunk hátulról:

Super: Toriyama 2008-as "visszatérése" óta nyomatják a Kait és az új filmeket, elkészült a Jaco manga a DB minus fejezettel, így várható volt, hogy kapunk még bőrt a képünkbe. És még ennek ellenére is nagyot szólt a *Dragon Ball Cho*, azaz Super anime sorozat bejelentése, ami most júliusban indul, Buu után folytatva az

eredeti sztorit ismét a mangaka oldalából. A rajongók érthetően megoszlanak: nagyrésztüknek eleve van a sok újabb DB darabkából, így rá se néznék vagy bosszankodnak raj-

ta, a másik nagy tábor viszont örül, hogy folytatódik a sztori, mellőzve a filler GT-t. Utóbbiba tartozom én is, az új filmeket is szeretem és kíváncsian várom, mivel rukkolnak nyáron elő. Előre félek, hogy a Sailor Moonhoz hasonló, hibákkal teli animációk kapunk, jajj csak ne legyen sok ronda Toei-CG! De az újfajta karakterdíjazást már megszoktam és szeretem. Szóval tükön ülök! Na nem azért, hogy az új hattrilliárdos harcikapacítású, univerzumokat pusztító ellenség kiletét megtudjam... XD Szimplán várom a kedvenc karakter-gárdám újabb szövegeit, interakcióit, tetteit, még akkor is, ha nem tudnak újat mutatni. Megunhatalnok számomra! További hír, hogy a sorozathoz mangaadaptáció is érkezik. Júniusban indul a V-Jump magazinban, így kicsit előbb betekintést nyerhetünk az új címbe. Viszont Toriyama, ezúttal csak a sztorióért felel. Ahogy az újabb DB mangáknál megszokhattuk, Toyotaro fogja rajzolni, aminek nagyon örülök, mert az ő munkája is gyönyörű, remekül visszadja Toriyama stílusát.

Fukkatsu no F: A legújabb film kb. 90%-át sikerült megnézmem, körülmenyesen összevadásztott felvételekből (megszállott rajongás jelen!), láttam az elejét, a végét, egyedül a film közepének egy részére várok még, na és persze a BD megjelenésre! Olyan naivitásaim nincsenek, hogy hazai moziban láthassam, pedig milyen jó lenne, hehe. Talán a DVD megjelenéskor hosszabb cikket is írunk róla, most viszont egy kis rövid véleményem jnyölök. Maga az alapötlet, hogy Friezát (avagy Dermesztőt) visszahozzák az életbe egy kis akció erejéig és újabb szint növelésig, elég elcsépeelt. Ennek megfelelően a filmben nem sok történik, szokásos DB, és mégis veri nálam majdnem az összes eddigi plusz cuccát, mert nagyon szórakoztató. A Z korábbi filmjeinek nagy részét 40-50 perces hosszuk ellenére gyakran végig untam. Itt erről szó sincs. Ez a movie pörög a teljes másfél órájában,

ráadásul érződik, hogy vágta belőle (nem lepne meg, ha ebből is érkezne hosszabb verzió). Az egész olyan, mint egy hosszabb epizód, ezért jót tett neki, hogy a mellékszereplőknek csak egy része szerepel, így rájuk is jutott pár tetszetős jelenet (pl. Gohan, mint újdonsült apuka, Piccolo fight, Krillin munkás és családos percei, Bulma jelenetei, Jaco animés debütálása). Az előző filmből megismert Beerus és Wish változatlanul über-lazák, és kellően betöltik a szerepüket a filmben. A lényeg persze arany-Friezán és türkiz-Gokun van, amihez Vegeta óriásit asszisztál. Toriya-

ma pár jelenetnél enyhe változást mutat, továbbá kedvezve a rajongóknak beleír nem egy Goku-Vegeta fanservice jelenetet a filmbé. Persze a végkifejlet kivitelezését nézve nem hazudtolta meg magát az alkotó, csak kicsit csavart az eseményeken, de nem szeretnék spoilerezni. Tetszett az is, hogy a legnagyobb bunyó kellős közepén a többi karakter poénos jeleneteit mutatják... mit számít, hogy közben a háttérben szívdarvnyo fokozódik meg az ürgyk és a majom között... Nagyon laza, végre nem töménytelen Goku-függést látnak, így az ő jelenetei is visszaidézik imádnivaló stílusát és nem válnak elcsépeletté.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

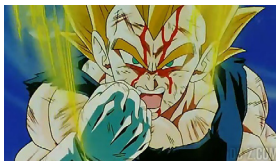
Az új színeken sem lovagolnék már, szinte mindenki kiakadt elsőre az új arany és kék árnyalatokon, az isten-erőn és stb. Valóban már-már felesleges fokozások, mégis jól mutatnak ebben a movie-ban.

A grafika szép, minden hullám hegyével-völgyével együtt, az animáció pedig jobb mint az előző film esetében, de azért nem hagyják, hogy elfelejtjük a fájdalmas Toei-CG-t. Látványos az biztos, amihez remek hanghatások társulnak, bár a Maximum the Hormone F című számát jobban is felhasználhatták volna. A Momoiro ending zene pedig gáz, persze a marketing volt az elsődleges... A seiyyuk zseniálisak mint mindig! Nozawa és Horikawa is érezhetően keményebben játszik, Nakao Ryusei Friezája pedig utánozhatatlan. Nagyon szeretem az ő hangját is, bár Kabamaruként nőtt igazán a szívemhez...

Összegezve ez egy szórakoztató film, sztoriját tekintve nem nagy szám, de kihozták belőle, amit kellett. Nyilván sokaknak tetszeni fog, sokaknak pedig nem. DB hangulat a maximumon az fix!

Kai (2014): Végül elég részletes adaptáció maradt ez a sorozat is, és széthúzták júni végéig a részeket, hogy az új anime közvetlenül válthassa. De nem panaszokodom, így is megfelelően sokat vágtak belőle. Most épp ott tartunk, hogy amíg Goku SSJ3 alakban pihen és erőt gyűjt Buu ellen, addig Vegeta halott lévén szétvereti magát, hogy addig is lekösse a rózsaszín

rémiséget. Szóval mindjárt vége, á, de jó részek lesznek még! Érdekes, hogy a Kai elejével szemben itt semmit nem halványítottak/cenzúráztak. Vegeta kínzása kb. egy az egyben lement most is, nem kevés fajtogatással, sziklába csapkodással és totál véres arccal. Talán ez a sorozat egyik legbrutálisabb része, nem volt kellemes, pedig engem legtöbbször hidegen hagytnak az ilyen shounen bunyók, de még a gore jelenetek is. Viszont így remélhetjük, hogy az új sorozatban sem fognak finomkodni, az új filmben sem tették. Az utolsó ending gyenge lett.

Sailor Moon Crystal

Mondhatnám, hogy már csak négy rész és örülök, hogy mindjárt vége, de nem mondom, mert elvileg utána egyből folytatást kap ez a sorozat is... És naná, hogy követni fogom! Sok újdonságot a korábbi cikkeimhez képest nem nyilatkoznék. Azt leszámítva, hogy fillermentesen és kicsit komolyabban pörögnek az események, ugyanolyan gyermeteg shoujo, mint anno. Persze én díjazom, hogy nincs felesleges ökörködés, a jövő szál bár ugyanúgy tartogatott fájdalmasan mesés jeleneteket, izgalmasan telik. A legemlékezetesebb most belőle nekem Miyano Mamoru szerepe. Most is mint mindig próbál valami, az eddigiektől eltérő hangot eltalálni, hogy maximálisan egyediként és újként hozza a karakterét. De hiába próbálkozik Mamo-chan, mindenki tudja, hogy te vagy az! Viccet félretéve, Dimande hercegként már megint jót alakít, bár nem annyira emlékeztet mint Okabénál vagy a Nobunagáknál. Viszont aki lenyűgözött, az Mitsushii Kotono, Usagi hangja. Ezekben a részekben Neo Serenityként is megszólalt, akinél az eredeti mélyebb hangját adta, így elég erős kontrasztot nyújtott a Sailor Moonos nyávogáshoz. Nagyon tetszett, totál Ramiusos volt. Jó így hallani, persze Usagiként is van, hogy normálisabb, komolyabb hangszint üt meg.

Végére értünk a fanirl cikknek. Nézegettem a nyári szezon és nem sok fogott meg belőle. A DB Chót természetesen nézem, ezenkívül talán a Gangstár fogom. Ez a maffiózós seinen legalább kilóg a suli-slice of life/fantasy hárem tengerből, de nincsenek elvárásaim. Az Akagami Shirayuki-hime érdekel még, mert jó shoujónak tűnik. Egyelőre ennyi. A következő számból kiderül végül mikbe kezdtünk bele.

